Analize și opinii

Dan Diaconu: Micul secret al „Marelui Reset” (2)

Acum 29 minute   17 Vizualizari   11 Timp de citire

Spuneam în episodul anterior că totul a devenit extrem de clar în 2008. Când FED-ul tot pompa bani în sistem spuneam că acțiunea echivalează cu cea a unui șofer care tot pompează combustibil în rezervor, fără a realiza că rezervorul este spart. În perioada Șocului Nixon datoria publică a SUA era undeva sub 40% din PIB. Asta se întâmpla după ce Războiul dusese SUA la o datorie puțin mai mare de 100% din PIB. Ce s-a întâmplat în 2008? A început să crească datoria pentru a putea salva falimentarul sistem bancar american. Mulți au luat în râs ceea ce spuneam atunci, dar o evidență nu poate fi ștearsă: în 2010 datoria publică a SUA era de aproximativ 10 trilioane de dolari. În doar șapte ani s-a dublat, ajungând la 20 trilioane. Cinci ani mai târziu, în 2022, s-au atins 30 trilioane $!!! În vara anului acestuia datoria era de 32 trilioane. Două luni mai târziu crescuse la 33 trilioane, iar acum mai are foarte puțin până ajunge la 34 trilioane. Avansul cred că e cât se poate de palpabil, astfel încât să fie înțeles de oricine.

E cât se poate de limpede că treburile nu mai pot continua așa deoarece, indiferent ce-ar face arhitecții din spatele sistemului, de mers nu mai merge deoarece s-a intrat pe „autostrada Mugabe”. Dacă eu am văzut asta, dacă voi vedeți asta, e cât se poate de logic de înțeles că și ei – cei din spatele sistemului de făcut bani – au văzut cu mult mai mult timp înainte realitățile despre care vorbim. Și, cu siguranță, și-au făcut lecțiile.

Ce înseamnă epuizarea sistemului financiar? Practic înseamnă că s-a sfârșit cu viața bună. Iar semnele le puteți vedea la centru, adică în SUA. Imensele cantități de boschetari de pe străzi arată fără doar și poate

sistemului înseamnă sfârșitul banchetului. Doar că sfârșitul înseamnă un dezastru nu doar pentru săraci – partea de jos a polarizării – ci și pentru bogați, adică partea superioară. Picajul banului înseamnă o pagubă imensă a tuturor celor care profită de pe urma sa, atât a bogaților cât și a săracilor. Însă, cea mai mare pagubă este a elitelor care, prin manipularea banului au cel mai de preț fruct al istoriei: puterea.

Puterea e o chestiune complexă. Putem să ne imaginăm un sat în care toți oamenii muncesc egal pământul și decid să pună totul la comun, astfel încât comunitatea să supraviețuiască celor mai negre timpuri. Inevitabil se va întâmpla la un moment dat ca un sătean mai vânjos să decidă că depozitul de cereale trebuie să fie în ograda sa, pentru a putea fi păzit de eventualii hoți. Această simplă localizare a depozitului în curtea sa face să se nască prima relație de putere. Brusc, peste noapte, țăranii nu mai sunt egali, ci unul dintre ei – cel care are puterea de a deschide hambarul – devine mai puternic. Desigur și el e conștient că nu poate face față tuturor țăranilor, astfel încât începe să angajeze paznici, contabili s.a.m.d. Aceștia formează aparatul puterii sale, prin intermediul căruia conduce toată comunitatea. Iată cum o societate egalitaristă se transformă natural într-una structurată, etajată. De ce? Pentru că așa e natura omului.

Însă egalitarismul are o imensă capacitate de a se vinde bine. Omul amărât întotdeauna va visa să aibă și el loc la masa bogatului, iar când acest vis pare a fi pus în practică, energia îi explodează. Marxismul a prins atât de bine deoarece a știut să speculeze imensa energie a minților simple.

Să ne întoarcem acum la realitatea de la firul ierbii. Ce avem? O mașinărie stricată pe cale de a sărăci pe toată lumea, niște elite disperate și o populație care-și vede visul egalitarist dărâmându-se. Ce poate ieși din toată asta? Un scenariu exploziv, nu-i așa? Hai să ne imaginăm că una dintre paiațele elitei – care oricum e implantată strategic în toate cotloanele puterii – are capacitatea de a ieși în fața prostimii cu următorul discurs: „Oameni buni, distracția s-a terminat. Societatea pe care o credeați ideală e de fapt o himeră. Munca voastră, cea pe care o apreciați atâta, cariera voastră în care-ați investit toată tinerețea, este de fapt inutilă, o iluzie prin intermediul căreia v-am ținut în jug. De mâine ar trebui să vă întoarceți la chestiunile de bază, adică auto-asigurarea hranei, căldurii, îmbrăcăminții s.a.m.d. Tot ceea ce ați trăit a fost un vis și rămâneți doar cu ceea ce aveți! De mâine nu mai există nicio autoritate, nu mai primiți niciun ban deoarece banul n-a existat niciodată și trebuie să vă descurcați cum puteți.”. V-ați putea imagina un asemenea discurs? Desigur, nu. Dar, presupunând că ar exista, un membru(sau, mai degrabă, un apropiat) de-al elitei s-ar ridica cu un alt discurs care ar suna cam așa: „Dragii mei, paiața stricată vă minte. Într-adevăr, se trăiește prost deoarece sunt prea mulți cei care au profitat de bunătatea voastră, care s-au hrănit pe nedrept din munca voastră. Aceștia au ajuns să strângă averi nejustificat de mari păcălind întreg sistemul financiar actual. Nu e corect! Corect e ca oamenii să fie egali deoarece așa s-au născut și să fie diferențiați doar de propria lor voință, competitivitate, muncă s.a.m.d. Oamenii sunt egali și trebuie să fie liberi! Ceea ce v-a spus politicianul e o minciună. Cum să dai cu piciorul atâtor ani de studii? Cum să arunci la gunoi o societate civilizată? Cum să-și procure hrana un om care stă la bloc? Under să cultive, unde să crească animale? Mai mult, avem o urgență climatică. Întoarcerea în timp nu mai e posibilă pentru că ucidem planeta și ne ucidem pe noi. Așadar, lichidați-l pe

ticălos pentru că avem un plan: sistemul trebuie resetat pentru a fi introdusă corectitudinea. Fiecare ban va fi urmărit. Nu te influențează pe tine pentru că tu nu ești hoț. Însă hoții care învârteau miliarde, care se plimbau

în valoare de maxim 10 000 $. E suficient pentru un om care trage de la o zi la alta. Hoții nu vor putea face asta. De asemenea, dacă vor încerca să schimbe bani prin intermediari, vom vedea cum se concentrează banii în conturile lor și-i vom ridica. Da, va trebui să suferiți puțin la început, în perioada de tranziție, dar apoi totul va fi bine!". Cu cine credeți că va vota prostimea? Reprezentantul elitei și-a făcut treaba remarcabil: l-a pus pe slugoiul său în poziția de ticălos suprem, a pus reflectorul pe „îmbogățiți", astfel încât energia prostimii e gata să erupă. Însă nu în direcția uzurpatorului care și-a cimentat rolul de „mediator mai egal", adică poziția supremă de putere, ci în direcția celor de-o teapă cu ei, care au păcătuit printr-o stare materială mai bună. Nu va conta că în final întreaga revoluție va fi una într-un pahar cu apă, în care marii bogătași, în majoritate, vor reuși să-și transfere bogăția în noua monedă, iar săracii vor fi la fel de săraci. Erupția de energie este cea care face capabilă „marea resetare".

Doar că situația e chiar mai complexă decât atât. Dacă anumite elite visează o anume resetare, în realitate sunt mai multe crize. Iar toate aceste crize nu fac altceva decât să complice jocul astfel încât strategiile unora devin absolut hazlii. Am discutat până acum despre bani, dar nu doar aici e discuția. V-am spus doar că suntem într-o perioadă de convergență a tuturor ciclurilor istoriei, un moment unic. Dacă vă voi spune că trăim o criză a creștinismului mă veți crede? Cei mai credincioși îmi vor da dreptate, dar nu în sensul în care gândesc eu. Avem o criză profundă a creștinismului care a avut prima sa manifestare în 1204. Caii pe care-i admirați în Veneția la San Marco sunt cei pe care ticăloșii i-au furat din Constantinopol. Iată cel dintâi semn vizibil al crizei creștinismului. Al doilea a venit două secole mai târziu, în 1453, iar cel de-al treilea în 1965, cu ocazia Conciliului Vatican II. După acea dată creștinismul occidental a intrat în colaps.

Există și o criză tehnologică, în ciuda faptului că avem impresia că ne aflăm pe culmile științei și tehnicii. De unde ne putem da seama de criză? Din faptul că tehnologia actuală e tot mai simplu de imitat. S-a văzut cum, în ciuda restricțiilor, chinezii au fost capabili să dezvolte tehnologiile de 5nm. Rușii, de asemenea, sunt în stadiu beta cu propria mașină de litografiat pe tehnologie cu raze X, o tehnologie cu totul nouă. De ce insist atâta cu circuitele integrate? Pentru că sunt vârful tehnologiei actuale. Iar capacitatea de imitație a acestora ne sugerează că tehnologia respectivă a ajuns foarte aproape de punctul său terminus. De altfel și acest fapt e cunoscut deoarece miniaturizarea atinge limitele fizice, fiind necesară o altă abordare. Computerul cuantic încă nu dă rezultate, fiind doar o alrtă încercare eșuată de „rupere" tehnologică.

V-am dat doar câteva exemple din care să înțelegeți că ne confruntăm nu doar cu o criză financiară clasică, ci – așa cum i-au zis arhitecții pseudo-resetului – o poli-criză. În toată nebunia, teoria „Marelui Reset" este una prin intermediul căreia elita încearcă să-și salveze fundul prin deturnarea totală a narativului. Setupul pandemic a fost fost un test. Setupul cyber-atacului – pentru care se lucrează acum masiv la programarea predictivă prin intermediul filmelor propagandistice – e un alt teren de testare(vezi recent-lansatul film pe Netflix având patronajul fami(g)liei Obama). Motivul? Se lucrează la frăgezirea prostimii.

În domeniul religios, putem observa limpede cum direcția Papei a luat-o razna, iar Vaticanul a intrat într-un program de avarie, fiind foarte aproape de a propune ceva atât de indecent încât nici măcar cei mai mânjiți

dintre insiderii săi nu pot accepta. Dar, până la „momentul potrivit” se merge în avarie, încercându-se „manipularea lui Dumnezeu” printr-un pontificat perpetuu. Probabil o să mai discutăm despre asta.

termice. Deocamdată nu se văd progrese semnificative, dar de peste tot se mimează „victoria”. De fapt care-i problema?

Înainte elita conducea prin blocarea accesului la bunurile de bază. Și-a rafinat tehnicile în momentul în care s-a pus în spatele sistemului financiar, cotropindu-i pe toți cu iluzia bunăstării. Acum, în pragul colapsului sistemului financiar, a celui tehno-științific(controlat de aceeași elită), a unor mari religii(budismul e în comă, lumea musulmană e foarte aproape de o întorsătură istorică, iar creștinismul mai supraviețuiește doar prin cel estic, chiar și aici punându-se probleme grave întrucât ceea ce acum pare bun s-ar putea ca după limpezire să aibă picioare de drac), elita încearcă o șmecherie cu „valoare adăugată” mai mare. De exemplu, sperietoarea sanitară s-a dorit să aibă ca efect canalizarea opiniei publice către dependența de spitale. Așa cum acum oamenii au devenit dependenți de medicamente și vitamine, așa în noua societate vor deveni dependenți de „vaccinurile care-i țin în viață”. Nu mai e mult, doar un pas. Care-i menirea sperietorii cu „încălzirea globală”? Reducerea mobilității prin adoptarea transportului cu autonomie redusă sau a celui controlat(public). Tot din registrul încălzirii globale va fi și „noul regim alimentar”. În ce va consta? În produse exclusiv sintetice. Produsele vechii lumi nu mai sunt bune. Carnea e ucidere, de aceea trebuie înlocuită cu cea artificială. Produsele vegetale, pentru a se asigura productivitatea dorită și „impactul redus” asupra mediului, e obligatoriu să fie cele modificate genetic și apoi procesate. Absolut tot naturalul va fi înlocuit de artificial. Lumea exterioară va fi și ea augmentată, pentru a o „îmbunătăți”. Cum sună?

E narativul menit a fi pus la bătaie pentru „noul contract social”. Este narativul pe care îl tot visează elitele pentru a-și ascunde urmele. Dar mai e ceva. Părerea mea e că actuala criză e mult mai complexă, iar simplificările unor nulități precum Schwab sau Harari nu vor oferi soluția scontată. Chiar dacă până acum totul le-a mers „ca pe sârmă”, la un moment dat va apărea marele hău care-i va înghiți. De ce? Pentru că, de obicei, istoria e perversă și devine absolut haotică fix în momentul în care crezi că ai totul în mână.

Autor: **Dan Diaconu**

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2023/12/micul-secret-al-marelui-reset-2.html#more

Despre autor

editor